

[Flygaard]

Det forekommer mig, at man måske har behov for her i folketinget at oprette et par klasser med tilbudsfag enten i landbrugslære eller i regning efter de bemærkninger, der er faldet her i dag. Det var en indledende bemærkning.

Man taler så meget om loft over grundskatterne. Man taler ikke engang om loft over grundskatterne ud fra et procentmæssigt synspunkt, men om et loft i kroner og øre. Derimod taler man ikke om et loft over indkomstkatten, selv om man nok kunne synes, at den virkede hårdt og måske hårdere.

Jeg har noteret mig, at hr. Brixtofte indtil flere gange har forklaret, at der bliver tale om en fordobling eller en tredobling af ejendomsbeskatningen – i hvert fald i visse tilfælde. Hvis man ser på den udvikling, der har fundet sted de sidste 10–20 år, har jeg i hvert fald lidt svært ved at konstatere denne udvikling, men det skulle da glæde mig, om udviklingen vil vende og hr. Brixtofte måtte få ret.

Jeg kan ikke lade være med at sende fremskridtspartiet en venlig hilsen. De har talt så meget om, at man skal have loft over indkomstkatterne, og at man skal have indkomstkatterne ned. Jeg vil igen sige til fremskridtspartiet, at en af de måder, man i hvert fald i amtskommunal regie kunne gennemføre det på, var ved at ophæve eller medvirke til at ophæve loftet over den amtskommunale grundskyld. Så kunne man måske få indført et loft over den amtskommunale indkomstskat.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal ikke gøre mig umage for at forlænge debatten, men det er jo sådan, at når man fremlægger nogle eksempler, så vælger en mand som hr. Brixtofte naturligvis det mest ekstreme, han kan finde i eksempelsamlingen, frem og får måske for uopmærksomme lyttere held til at give det indtryk, at det skulle være det typiske eksempel, han dér havde fundet. Der er én kommune i landet, der har en grundskyldpromille på 55; der er 10, der har en på 0, men i øvrigt er spredningen ikke nær så stor, og tyngden ligger et sted der midt imellem. Derfor er de eksempler, hr. Brixtofte nu gang på gang har ført sig frem med heroppe, højst atypiske.

De beror på, at to faktorer, som klart er markeret som forudsætninger – tvivlsomme forudsætninger – for regnestykket, faktisk indtræffer. Jeg tror, ingen af dem helt vil være til stede. Det ene er, at de kommuner, der har de høje grundskyldpromiller, ikke vil tage anledning til at nedsætte dem mere end proportionalt. Det andet er, at den stærkere stigning i parcelhusgrunde end i gennemsnittet af grundene, som er en konsekvens af den nye ejendomsvurdering – fuldstændig uafhængig af dette forslag – ikke giver anledning til i sig selv, at grundskyldpromillen bliver noget lavere i de kommuner, hvor der er forholdsvis mange parcelhuse. De forudsætninger kunne vi godt have lavet varierende eksempler på. Her har vi taget, om jeg så må sige, de absolut ekstreme tilfælde, og dem har hr. Brixtofte så haft held til at bruge – jeg synes måske lovlig mange gange.

Det, jeg sagde om inflationen og inflations-samfundet, var selvfølgelig ikke udtryk for, at jeg regner med, at priserne vil to- eller tredobles på 5 år. Det, jeg sagde, var bare udtryk for, at jeg godt ville illustrere, at sammenhængen i det her er, at vi gennem en blød aftrapning af fradraget og en beløbsmæssig fiksering i ly af en sikkert uafvendelig vis inflation gennemfører noget, som i sine faktiske konsekvenser er meget mildere end det, hr. Brixtofte kan få ud af det ved at tage det mest ekstreme eksempel og lade, som om det er en 1 års virkning, når det i virkeligheden er en virkning, der indtræder over 4 år.

Igen må jeg sige til hr. Hagen Hagensen og til fru Kirsten Jacobsen, at det er fantastisk, at man kan mene, at det er en uretfærdighedshandling at sørge for, at den skat, som i dag skal betales fuldt ud over huslejen i den lejede parcelhusejendom, om 4 år, men på et beløbsmæssigt uændret niveau, skal være den fælles skat, uanset om boligerne er ejet eller lejet. Jeg forstår ikke, at der deri skulle ligge nogen særlig urimelig harmonisering af vilkårene for nogle borgere.

Fru Kirsten Jacobsen spurgte i øvrigt om noget helt andet, som jeg synes er interessant, men ikke særlig velanbragt. Fru Kirsten Jacobsen sagde: ja men inflationssamfund, betyder det så ikke, at vi skulle pristalsregulere standardfradraget for vedligeholdelse i ejerboliger? Jeg vil godt sige til fru Kirsten Jacobsen, at det mener jeg svaret er et fuld-